

"Seslerinin ziyade güzel olmadığından, dinleyenlerin azlığından sıkılan hafızların kulakları çınlasın!.." cümlesini izah eder misiniz?

"Hem hak ve hakikati dinleyen ve söyleyene sevap kazandıranlar yalnız insanlar değildir. Cenâb-ı Hakkın zîşuur mahlûkları ve ruhanîleri ve melâikeleri kâinatı doldurmuş, her tarafı şenlendirmişler. Madem çok sevap istersin; ihlâsı esas tut ve yalnız rıza-yı İlâhîyi düşün. Tâ ki senin ağzından çıkan mübarek kelimelerin havadaki efradları, ihlâs ile ve niyet-i sadıka ile hayatlansın, canlansın, hadsiz zîşuurun kulaklarına gidip onları nurlandırsın, sana da sevap kazandırsın."

"Çünkü, meselâ sen '*Elhamdü lillâh*' dedin. Bu kelâm, milyonlarla büyük küçük Elhamdü lillâh kelimeleri, havada izn-i İlâhî ile yazılır. Nakkaş-ı Hakîm abes ve israf yapmadığı için, o kesretli mübarek kelimeleri dinleyecek kadar hadsiz kulakları halk etmiş. Eğer ihlâs ile, niyet-i sadıka ile o havadaki kelimeler hayatlansalar, lezzetli birer meyve gibi ruhanîlerin kulaklarına girer. Eğer rıza-yı İlâhî ve ihlâs o havadaki kelimelere hayat vermezse, dinlenilmez. Sevap da yalnız ağızdaki kelimeye münhasır kalır. Seslerinin ziyade güzel olmadığından, dinleyenlerin azlığından sıkılan hafızların kulakları çınlasın!"(1)

Bu cümlemin öncesine dikkatlice bakacak olursak mesele gayet güzel anlaşılır. Zira orada; dinleyenlerin sadece insanlar olmadığı, hem melekler, hem de hava zerrelere tarafından kaydedildiği anlatılmaktadır.

Burada kullanılan "*sıkılma*" ifadesi, insanların sayısının azlığından şikâyetçi olmak ve bunu mesele yapmaktır. Sesi güzel olmayan bir hâfızı dinleyenler az olabilir. O bundan dolayı üzülmemeli ve sıkılmamalıdır. Zira onu melekler ve ruhaniler dinlemektedirler.

(1) bk. [Lem'alar, Yirminci Lem'a, Üçüncü Nokta](#).